

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 maja 2022 r. (data prezentaty) małoletni powód W. P., reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową – matkę A. C., wniósł przeciwko swojemu ojcu S. P., o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15.01.2019 r., o sygn. akt VI C 1134/18 w punkcie 3 poprzez podwyższenie zasądzonych alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego W. P. z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty 3642 zł miesięcznie płatnych do rąk powódki w terminie do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami za każdy dzień zwłoki w płatności każdej raty, poczynawszy od dnia wniesienia pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów sądowych w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. /k. 1-3 pozwew/.

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 czerwca 2022 r. (data nadania) pozwany W. P., wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz wniósł o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów, który zostanie złożony na ostatniej rozprawie /k. 48-52 odpowiedź na pozew/.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie /e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r./

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Małoletni powód W. P. urodzony (...) w W. ma 10 lat, pochodzi ze związku małżeńskiego S. P. i A. C. /k. 5 odpis skrócony aktu urodzenia, k. 6 odpis skrócony aktu małżeństwa/

Rodzice małoletniego mieszkali wspólnie do lutego 2018 r., gdy ojciec małoletniego wyprowadził się z mieszkania rodzinnego. Przed orzeczeniem rozwodu rodzice małoletniego zawarli rodzicielski plan wychowawczy, w którym ustalili, że miejscem zamieszkania ich małoletniego syna będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki A. C. oraz ustalili harmonogram kontaktów ojca z małoletnim W. w co drugi weekend od piątku godz. 16:00 po odebraniu syna z przedszkola do niedzieli do godziny 16:00 do odprowadzenia małoletniego do miejsca zamieszkania matki, a także w tygodniach, w których ojciec nie będzie spędzał weekendu z małoletnim synem we wtorek od godz. 16:00 po odebraniu syna z przedszkola do godz. 19:00 tego samego dnia oraz we czwartek od godz. 16:00 po odebraniu syna z przedszkola do piątku do godz. 19:00 do odprowadzania syna do przedszkola oraz w tygodniach, w których ojciec będzie spędzał weekend z synem W.: we wtorek od godz. 16:00 po odebraniu syna z przedszkola do godz. 19:00 tego samego dnia i we czwartek od godz. 16:00 po odebraniu syna z przedszkola do godz. 19:00 tego samego dnia, a także w czasie świąt, długich weekendów i wakacji (1 tydzień w lipcu oraz 1 tydzień w sierpniu). /k. 12-13 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie rodzicielski plan wychowawczy, k. 78v-79 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie zeznania S. P., k. 79 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie zeznania A. C./

Wyrokiem z dnia 15 stycznia 2019 r. (prawomocnym z dniem 6 lutego 2019 r.) wydanym w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VI C 1134/18 Sąd Okręgowy w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy orzekł rozwód związku małżeńskiego zawartego pomiędzy rodzicami małoletniego bez orzekania o winie. W wyroku rozwodowym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim W. P. pozostawiono obojgu rodzicom z ustaleniem, że miejscem pobytu małoletniego będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki i kosztami utrzymania małoletniego W. P. obciążono oboje rodziców zaś udział ojca S. P. w tych kosztach ustalono na kwotę po 1000 złotych miesięcznie, płatną do rąk matki dziecka A. P., do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat oraz nie ustalono kontaktów ojca z dzieckiem. /k. 82 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie wyrok/

W dacie wydania wyroku rozwodowego małoletni powód W. P. miał ukończone 6 lat i uczęszczał do przedszkola. Do jego kosztów utrzymania należały: wyżywienie – 600 zł miesięcznie, ubrania i obuwie – 300 zł miesięcznie, przedszkole i rada rodziców – 350 zł miesięcznie, kosmetyki i środki czystości – 100 zł miesięcznie, leki, stomatolog i suplementy – 200 zł miesięcznie, rozrywka – 100 zł miesięcznie, zabawki i przybory – 200 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania – 200 zł miesięcznie. Jego ojciec współfinansował jego wizyty lekarskie i

stomatologiczne nieobjęte prywatnym pakietem medycznym i dokonywał opłat za przedszkole oraz ponosił opłaty za wspólne wyjazdy. Małoletni korzystał wówczas z opieki niani. /e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r. zeznania A. C., e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r. zeznania S. P. k. 19 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie zestawienie kosztów utrzymania/.

Obecnie małoletni powód W. P. ma 10 lat. Uczęszcza do 4 klasy publicznej szkoły podstawowej, je w szkole obiady. Jego matka zakupiła dla niego dwa lata temu komputer do nauki zdalnej za kwotę w wysokości 5000 zł, na zakup którego zaciągnęła kredyt (raty kredytowe w wysokości 200 zł miesięcznie zostaną spłacone za 3 lata). Małoletni jest pod opieką dentysty, choruje kilka razy do roku, posiada prywatny pakiet medyczny. Uczęszcza do fryzjera dwa razy w miesiącu. Po zakończonych zajęciach szkolnych sam wraca do domu, nie uczęszcza na zajęcia dodatkowe. W mieszkaniu posiada gekona, psa, królika i chomika. W związku z wykonywaniem przez matkę pracy zarobkowej do godziny 18:00-19:00, zdarzało się, że po powrocie ze szkoły opiekę nad nim sprawowała opiekunka. W 2022 r. w pierwszy tydzień wakacji znajdował się pod opieką opiekunki (koszt zatrudnienia opiekunki poniesiony przez jego matkę wyniósł 1000 zł), potem wyjechał wraz z matką do B., a następnie wyjechał do dziadków do G. (w wyniku czego nie było konieczności zatrudnienia opiekunki). Jego ojciec kontaktuje się z nim nieregularnie i do tej pory spotykał się z ojcem 2-3 razy w tygodniu po kilka godzin. Małoletni spędzał z ojcem dwa tygodnie wakacji, tj. tydzień lipcu i tydzień w sierpniu. Natomiast w 2022 r. w związku z hospitalizacją babci macierzystej małoletniego, jego ojciec w celu pomocy matce małoletniego zaczął realizować kontakty z synem w większym zakresie po szkole dziecka (maju i czerwcu 2022 r. przebywał u ojca przez 2-3 dni), w związku z czym małoletni nie korzystał z opiekunki. Jego usprawiedliwione koszty utrzymania wynoszą po około 3000 zł miesięcznie, na co składają się: żywienia (w tym obiady w szkole) – 1000 zł miesięcznie, udział w kosztach mieszkaniowych i kosztach używania samochodu – 500 zł miesięcznie, leki, kosmetyki, leczenie, prywatny pakiet medyczny – 300 zł miesięcznie, raty związane z zakupem komputera – 200 zł miesięcznie, ubrania, buty, rzeczy potrzebne dziecku, wyposażenie – 500 zł miesięcznie, wydatki na edukację – 300 zł miesięcznie, wypoczynek, rozrywka, ew. dodatkowa opieka doraźna i inne wydatki – 200 zł miesięcznie. /e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r. zeznania A. C., e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r. zeznania S. P., k. 2v, 11 zestawienie kosztów utrzymania, k. 12-17 dokumentacja dot. kosztów utrzymania/

W dacie wydania wyroku rozwodowego przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. C. miała blisko 40 lat i posiadała wykształcenie wyższe z zakresu rachunkowości i controllingu. Była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na stanowisku samodzielnej księgowej/menagera ds. kadr i płac w wymiarze pełnego etatu i uzyskała z tego tytułu w 2016 r. wynagrodzenie w wysokości 89.683,00 zł netto, tj. 7.473,58 netto miesięcznie. Jednocześnie w 2016 r. była zatrudniona na podstawie umowy zlecenia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i uzyskała przychód w wysokości 6.002 zł netto. W 2016 r. uzyskała łącznie 134.647,20 zł dochodu ze stosunku pracy i działalności wykonywanej osobiście. /k. 60-61 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie zaświadczenia, k. 62-65 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie deklaracje podatkowe/

Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. C. ma 43 lata. Po rozwodzie nie zawarła kolejnego związku małżeńskiego i poza małoletnim synem nie posiada innych dzieci. Jest zatrudniona na stanowisku kadrowej i księgowej w spółce prywatnej za wynagrodzeniem w wysokości 8.200 zł netto miesięcznie. Nie posiada dochodów z innych źródeł. W 2021 r. uzyskała 136.441,27 zł dochodu ze stosunku pracy. Jest właścicielką dwupokojowego mieszkania wraz z kuchnią i łazienką o powierzchni 37 m², które zakupiła na przełomie 2010 i 2011 r. dzięki środkom finansowym pochodzącym z zaciągniętego kredytu (pozostało jej do spłaty ok. 240 tys. zł. gdzie raty kredytowe wynoszą około 1700 zł miesięcznie – w zależności od kursu euro). Koszt utrzymania mieszkania, w którym mieszka wraz z synem wynosi około 800 zł miesięcznie, od daty wydania wyroku rozwodowego czynsz za mieszkanie wzrósł o 150 zł i opłaty za media wzrosły o 100 zł. Matka małoletniego ponosi koszty związane z zakupem paliwa w wysokości 450-500 zł miesięcznie, zawozi syna samochodem na urodziny kolegów i koleżanek oraz na zakupy. /e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r. zeznania A. C., e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r. zeznania S. P., k. 8-10 deklaracja podatkowa, k. 11 zestawienie kosztów utrzymania/

W dacie wydania wyroku rozwodowego pozwany S. P. miał 43 lata posiadał wykształcenie wyższe, z zawodu był analitykiem biznesowym w prywatnej firmie analitycznej i uzyskiwał wynagrodzenie ze stosunku pracy w wysokości

11.900 zł netto miesięcznie i wynajmu mieszkania w wysokości 1820 zł miesięcznie. Natomiast jego wydatki wraz z alimentami na utrzymanie syna wynosiły po około 8500 zł miesięcznie. W 2016 r. uzyskał 137.299,84 zł dochodu ze stosunku pracy. W 2017 r. uzyskał 142.143,94 zł dochodu ze stosunku pracy i 13.800,00 zł przychodu z najmu mieszkania. W 2018 r. uzyskał łącznie 119.216,36 zł dochodu ze stosunku pracy oraz innych źródeł i 12.780,00 zł przychodu z najmu mieszkania. /k. 66-69, 77-82 oraz k. 20-34 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie deklaracje podatkowe, k. 37 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie zestawienie, k. 38-52 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie dokumentacja dot. kosztów utrzymania, k. 54 akt o sygn. akt VI C 1134/18 Sądu Okręgowego w Warszawie zaświadczenie o zarobkach/

Obecnie pozwany S. P. ma 47 lat, nie zawarł kolejnego związku małżeńskiego i poza małoletnim W. nie ma innych dzieci. Jest zatrudniony na stanowisku analityka finansowego za wynagrodzeniem w wysokości 13.500 zł netto miesięcznie (pracuje zdalnie w mieszkaniu) i uzyskuje dochód z wynajmu mieszkania o powierzchni 35 m² położonego w W. o wartości blisko 400.000 zł, którego jest właścicielem (od czerwca 2022 r. w wysokości 1900 zł netto miesięcznie, a w czasie pandemii w wysokości 800 zł netto miesięcznie). W 2019 r. uzyskał łącznie 122.530,05 zł dochodu ze stosunku pracy oraz innych źródeł i 17.040,00 zł przychodu z najmu mieszkania. W 2020 r. uzyskał łącznie 129.966,62 zł dochodu ze stosunku pracy oraz innych źródeł i 15.140,00 zł przychodu z najmu mieszkania. W 2021 r. uzyskał 132.037,94 zł dochodu ze stosunku pracy i 8.805,00 zł przychodu z najmu mieszkania. Mieszka sam we własnym mieszkaniu o powierzchni 56 m² zakupionym 3 lata temu dzięki środkom pochodzącym z kredytu (ma spłaty 260 tys. zł, które będzie spłacał przez 7 lat, rata kredytu z ubezpieczeniami wynosi 4300 zł miesięcznie). Jego mieszkanie położone jest w bliskiej odległości od mieszkania jego byłej żony i szkoły jego syna. Ponosi miesięcznie opłaty tytułem czynszu za wynajmowane mieszkanie 700 zł i opłaty za media 500 zł, opłaty za ubezpieczenie na życie 500 zł, opłaty za Internet, telefon 115 zł, parking 300 zł, paliwo 500-600 zł, serwis i ubezpieczenie samochodu 400 zł, kredyt 1400 zł, opłata za działkę, ochrona, prąd, opłata ogrodowa 400 zł miesięcznie, serwis działki 100 zł miesięcznie, energia i gaz ok. 100/150 zł miesięcznie i raty za odkurzac. Posiada samochód marki H. (...) z 2019 r. o wartości 60-70 tys. zł. Posiada również domek letniskowy położony w M. na terenie ogródków działkowych posadowiony na działce o powierzchni 300 m² (łączna wartość nieruchomości wynosi około 80 tys. zł) i około ok. 100 tys. zł oszczędności oraz ok. 6.000 zł na rachunku bankowym. W 2018 r. zmarł jego ojciec, po którym odziedziczył mieszkanie położone w J., które sprzedał za 80.000 zł. Nie posiada innego majątku i nie posiada akcji ani obligacji. Uiszcza alimenty na utrzymanie syna. W czasie tegorocznych wakacji wyjechał z synem na tydzień do W. (koszt wyjazdu wyniósł nie więcej niż 10 tys. zł), zaś po powrocie z wakacji zachorował wraz z synem na (...)19, w związku z czym opiekował się synem przez kolejne dni. Następnie w dniu 20 sierpnia br. wyjechał z synem do E. i spędził z synem czas do 26 sierpnia br. W wyniku powyższego w czasie tegorocznych wakacji syn był się pod jego opieką przez 2 i pół tygodnia. Pozwany nie widzi potrzeby zatrudniania opiekunki dla syna, gdyż uważa, że jego syn po szkole może przyjść do jego mieszkania. Nie zgadza się na ponoszenie 2/3 kosztów utrzymania syna. Chciałby, aby jego syn odchudził się i uczęszczał na dodatkowe zajęcia sportowe. Zdarza się, że kupuje synowi ubrania. Posiada psa i nie korzysta z pomocy serwisu sprzątającego jego mieszkanie. /e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r. zeznania A. C., e-protokół rozprawy z dnia 13 września 2022 r. zeznania S. P., k. 55 zaświadczenie o zarobkach, k. 56-65, 70-76 deklaracje podatkowe, k. 83 wydruki korespondencji elektronicznej, k. 84-92, 95-111 zestawienie ponoszonych wydatków/

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów wymienionych w treści uzasadnienia, a zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz sprawy prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt VI C 1134/18. Wskazać należy, iż część z tych dokumentów została złożona w formie kserokopii, jednakże strony postępowania nie kwestionowały ich wartości dowodowej, jak również Sąd nie miał żadnych wątpliwości w tym zakresie.

Ustalenia faktyczne w sprawie zostały poczynione również w oparciu o twierdzenia i zeznania pozwanego S. P. i przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. C., przy czym Sąd nieco odmiennie ocenił koszty utrzymania małoletniego powoda, co zostanie opisane w dalszej części uzasadnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie, w pozostałym zakresie należało jej oddalić.

Materialnoprawną podstawą powództwa o zmianę wysokości alimentów jest art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w zw. z art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, że można domagać się zmiany wysokości alimentów w razie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Nie każda jednak zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, ale tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4/42). Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Art. 133 § 1 k.r.o. stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 k.r.o.). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

Rozpoznając powództwo Sąd zatem obowiązany był zbadać, czy od daty poprzedniego ustalenia alimentów nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności. W ocenie Sądu o takiej zmianie należy mówić, jednak w zakresie, który nie uzasadnia uwzględnienia powództwa o podwyższenie alimentów w całości, lecz jedynie w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż mimo upływu zaledwie 3 i pół roku od daty wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła – jak zostało wykazane w toku niniejszego postępowania – istotna i niekwestionowana zmiana okoliczności, mająca zarazem istotny wpływ na wysokość obowiązku alimentacyjnego. Wpływ na powyższe miała przede wszystkim zmiana sytuacji małoletniego powoda, gdyż koszty jego utrzymania wraz z wiekiem wzrosły i zmienił się również charakter niektórych wydatków związanych z jego utrzymaniem. Małoletni bowiem w dacie wydania wyroku rozwodowego miał ukończone 6 lat i uczęszczał do przedszkola, natomiast obecnie ma 10 lat i jest uczniem 4 klasy szkoły podstawowej. Jest ponadto kwestią oczywistą, iż w miarę upływu czasu potrzeby dziecka ulegają poszerzeniu o potrzeby ogólnorozwojowe. Koszty utrzymania małoletniego powiększa również występująca w naszym kraju inflacja, skutkująca nieuchronnym wzrostem cen podstawowych artykułów i usług – co bezsprzecznie nastąpiło w ostatnim 3 i pół roku.

Ustalając katalog usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda i poszczególne koszty jego utrzymania Sąd wziął pod uwagę wiek małoletniego, sytuację i wysokie możliwości finansowe jego rodziców a szczególnie ojca, jak również stanowisko pozwanego odnośnie wysokości poszczególnych wydatków na małoletniego wyrażone w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu rozwodowym. Sąd kierował się również stanowiskiem matki małoletniego. Ponadto podkreślić należy, że istota świadczeń alimentacyjnych wiąże się z zapewnieniem dziecku utrzymania na poziomie tak dobrym jaki mają rodzice.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda aktualną wysokość usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego syna określała na kwotę 5335 zł miesięcznie (k. 2v). Pozwany z kolei wskazywał, iż wydatki przedstawione

przez przedstawicielkę ustawową tytułem utrzymania dziecka są zawyżone, wskazując, że koszty utrzymania jego małoletniego syna są znacznie niższe.

Mając na względzie powyższe oraz biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, inne postępowania w sprawach alimentacyjnych prowadzone przed tut. Sądem jak również zarobki uzyskiwane przez oboje rodziców małoletniego powoda i ponoszone przez nich wydatki związane z zaciągniętymi zobowiązaniami, w ocenie Sądu miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą po około 3000 zł miesięcznie, w tym wyżywienie (w tym obiady w szkole) – 1000 zł miesięcznie, udział w kosztach mieszkaniowych i kosztach używania samochodu – 500 zł miesięcznie, leki, kosmetyki, leczenie, prywatny pakiet medyczny – 300 zł miesięcznie, raty związane z zakupem komputera – 200 zł miesięcznie, ubrania, buty, rzeczy potrzebne dziecku, wyposażenie – 500 zł miesięcznie, wydatki na edukację – 300 zł miesięcznie, wypoczynek, rozrywka, ew. dodatkowa opieka doraźna i inne wydatki – 200 zł miesięcznie.

Wskazać należy, iż kwota podawana przez przedstawicielkę ustawową dotycząca kosztów utrzymania małoletniego powoda była w przypadku niektórych wydatków zbyt wygórowana, zarówno w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak i doświadczenia życiowego. Sąd dokonał stosownego skorygowania części wydatków, a innych w ogóle nie uwzględnił. Nie sposób bowiem nie zgodzić się z pozwanym, iż pewne wydatki były zawyżone. Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego oraz biorąc pod uwagę inne postępowania w sprawach o alimenty ustalił, iż usprawiedliwione koszty związane z wyżywieniem małoletniego nie powinny być wyższe niż 1000 zł miesięcznie (wraz z obiadami w szkole). Małoletni bowiem posiada znaczną nadwagę (na co szczególnie wskazywał sam pozwany), w związku z czym konieczne jest wprowadzenie dla niego odpowiedniej diety, a na pewno nie powinien być przekarmiany. Natomiast produkty dietetyczne, czyli mniej przetworzone, niezawierające znacznej ilości cukru czy tłuszczu, jak wynika z zasad doświadczenia życiowego (wbrew twierdzeniom pozwanego), są często droższe niż produkty standardowe. Sąd wziął także pod uwagę znaczną podwyżkę kosztów zakupu żywności, która nastąpiła w ostatnim czasie w związku z inflacją. Ponadto w ocenie Sądu koszty związane z udziałem małoletniego powoda w kosztach utrzymania mieszkania i eksploatacji samochodu nie powinny przekroczyć kwoty po 500 zł miesięcznie. W zakresie kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania wskazać należało, iż w przypadku wydatków mieszkaniowych brak jest podstaw do tego, aby koszty dzielić te na równo pomiędzy dzieci i osoby dorosłe. Oczywiście jest bowiem, iż dzieci i osoby dorosłe nie korzystają w taki sam sposób z mieszkania, a większość opłat związanych z utrzymaniem i eksploatacją mieszkania matka małoletniego musiałaby ponieść niezależnie od okoliczności zamieszkiwania z małoletnim synem. W przypadku zaś kosztów związanych z użytkowaniem samochodu Sąd wziął pod uwagę bliską odległość, jaka dzieli miejsce zamieszkania małoletniego od szkoły, do której uczęszcza i miejsca zamieszkania jego ojca oraz fakt, że małoletni nie uczęszcza obecnie na zajęcia dodatkowe. Zważyć należy przy tym, że matka małoletniego korzysta z samochodu również w celu wyjazdu z synem np. na zakupy czy też w inne miejsca, w związku z czym wydatek związany z eksploatacją samochodu należy uznać za konieczny, lecz w znacznie mniejszym zakresie niż przedstawiała to strona powodowa. Ponadto Sąd ustalił, iż usprawiedliwione wydatki związane z zakupem dla małoletniego leków, kosmetyków i leczenia oraz prywatnym pakietem medycznym nie powinny być wyższe niż 300 zł miesięcznie, zaś usprawiedliwione wydatki związane z zakupem dla małoletniego ubrań, obuwia, wyposażenia czy zakupu innych potrzebnych rzeczy nie powinny być wyższe niż 500 zł miesięcznie. Sąd do katalogu wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego zaliczył podawane przez stronę powodową wydatki związane z ratami na zakup komputera w kwocie 200 zł miesięcznie. Niezależnie od stanowiska pozwanego co do możliwości korzystania z tego komputera również w celach rozrywkowych, wskazać należało, iż pozwany nie kwestionował stanowiska strony powodowej (Sąd również nie miał wątpliwości w tym zakresie), że małoletni z tego komputera może korzystać również w celach edukacyjnych, m.in. w celu uczestniczenia w lekcjach zdalnych. Dlatego zakup komputera należało uznać za wydatek uzasadniony. Sąd oceniając cenę zakupu komputera wziął pod uwagę również bardzo wysokie zarobki uzyskiwane przez ojca małoletniego i konieczność zapewnienia małoletniemu podobnego standardu życia. Jednocześnie, biorąc pod uwagę, że małoletni realizuje naukę w publicznej szkole podstawowej wydatki edukacyjne oceniono na kwotę 300 zł miesięcznie. Pozostałe wydatki związane z wypoczynkiem, rozrywką, ewentualną dodatkową opieką opiekunki i inne wydatki (w tym fryzjer) oceniono na kwotę 200 zł miesięcznie. Sąd wziął pod uwagę, że małoletni po zajęciach szkolnych może spędzić czas pod opieką swojego ojca, który mieszka w pobliżu jego szkoły

i pracuje zdalnie. Z uwagi na to, że małoletni nie korzysta obecnie z zajęć dodatkowych Sąd do katalogu wydatków związanych z jego utrzymaniem nie zaliczył kosztów tych zajęć.

Przechodząc do oceny drugiej przesłanki zakresu obowiązku alimentacyjnego, tj. do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego wskazać należy, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych stanowią możliwości dochodowe i majątkowe strony zobowiązanej do alimentacji. Sąd oceniając możliwości dochodowe i majątkowe pozwanego wziął pod uwagę, iż od daty wydania wyroku rozwodowego zarobki pozwanego uległy zwiększeniu. Pozwany bowiem w 2018 r. uzyskał łącznie 119.216,36 zł dochodu ze stosunku pracy oraz innych źródeł i 12.780,00 zł przychodu z najmu mieszkania (wyrok rozwodowy został wydany 15 stycznia 2019 r., w związku z czym należało oceniać dochody wynikające z PIT z 2018 r.). Natomiast w 2021 r. pozwany uzyskał 132.037,94 zł dochodu ze stosunku pracy i 8.805,00 zł przychodu z najmu mieszkania. W tym czasie nie zmieniła się sytuacja osobista pozwanego, który mieszka w tym samym mieszkaniu, co w 2019 r. i nie posiada innych osób poza małoletnim powodem na swoim utrzymaniu.

Odnośnie zaś przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, to jej sytuacja od daty wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów zasadniczo nie uległa zmianie. Zwiększeniu uległy niektóre koszty związane z jej utrzymaniem, w tym raty kredytowe.

Mając na uwadze ustalone usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda oraz zmianę w zakresie możliwości zarobkowych jego ojca, Sąd podwyższył alimenty od pozwanego S. P. na rzecz jego małoletniego syna W. P., urodzonego (...), ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, z dnia 15 stycznia 2019 r. w sprawie o rozwód sygn. akt VI C 1134/18, z kwoty 1000 zł miesięcznie, do kwoty po 1800 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego A. C., do dnia 10 każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 12 maja 2022 r., (data wniesienia pozwu). W pozostałym zakresie, powództwo należało oddalić jako nieuzasadnione.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, także w przypadku częściowego oddalenia powództwa – z uwzględnieniem zasady stosunkowego rozdzielenia wyrażonej w przepisie art. 100 k.p.c.

W niniejszej sprawie żadna ze stron postępowania nie wygrała sprawy w całości. Mając na względzie końcowy wynik postępowania oraz w związku z ustawowym zwolnieniem od kosztów strony dochodzącej roszeń alimentacyjnych (art. 96 ust. 1 pkt 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), Sąd nakazał pobrać od pozwanego S. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 złotych tytułem nieuiszczonej przez niego opłaty sądowej. Kwota ta została ustalona na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 5 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Ponadto obie strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników. Mając na uwadze częściowe uwzględnienie powództwa, Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. pozostawił strony przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.